

عنوان مقاله:

پایدارسازی شیروانی های خاکی با محوریت روش های بیومهندسی

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی رویکردهای نو در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سعید عسگری - دانشجوی کارشناسی ارشد عمران، گرایش ژئوتکنیک، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خرم آباد

مهدی رفتاری - استادیار گروه مهندسی عمران، دانشکده فنی مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خرم آباد

خلاصه مقاله:

لغزش و گسیختگی جزئی اجتناب ناپذیر در شیروانی های خاکی می باشد. انتخاب روشی متناسب با شرایط پروژه و ملاحظات فنی، اقتصادی، زیست محیطی، زیباشناسانه و... از مهمترین مسایل در پایدارسازی شیروانی ها میباشد. ارایه روشی کارا باید بر پایه مطالعه دقیق خصوصیات شیروانی موجود صورت گیرد. جهت این مهم روش های بیومهندسی امروزه بسیار مورد توجه قرار گرفته اند. این روش ها ضمن اینکه تنهایی جهت پایدارسازی بکار برده می شوند، می توانند جهت طولانی نمودن عمر مفید سایر سازه های فنی مطرح گردند. روشهای بیومهندسی اگرچه ممکن است از نظر تاثیر جنبه حفاظتی، پایدارسازی و منظرسازی نسبت به سازه های مکانیکی زمان طولانی تری را بخود اختصاص دهند، اما غالبا ارزانتر و بادوام تر می باشند و می توانند بصورت تلفیقی در کنار سایر روشهای پایدارسازی و یا به صورت مجزا بکار روند. هدف از این مقاله معرفی این روش ارزان، مطمئن، دوستدار محیط زیست و پایدار در طول زمان جهت پایدارسازی شیروانی هاست.

کلمات کلیدی:

شیروانی خاکی، تقویت پایداری، روش های بیومهندسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/652546>

